

உ
சீமையம்

அச்சுவேலி வடக்கை பிறப்பிடமாகவும்,
பழையவீதி, கோப்பாய் தெற்கை வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட

அமரர் திருமதி. தனலட்சுமி வேதாரண்யம்

அவர்களின் சிவயதும்பறு நூறித்த

நினைவு மலர்

13.03.2014

சமர்ப்பணம்

அன்பின் திருவுருவம் உறங்கியதே
 அறிவுப் பெருங்கடல் வற்றியதே
 இருளை அகற்றியவர் இங்கில்கலையே
 இன்பத்தை அள்ளிப் பருக வைத்த தாயே
 ஈன்றெடுத்த எங்கள் தாயே
 ஒளியை ஊட்டிவிட்டு ஓடி ஒளித்த பெள்ளையே
 எழுபத்திரெண்டு வாழ்க்கைக் கடலில் நீந்தி
 வானுறையும் தெய்வத்துடன்
 ஜோதியாகிவிட்ட குலக் கொழுந்தே
 உள்ளம் உருகி துடிதுடிக்கும் இம்மலரை
 உங்கள் திருப் பாதங்களுக்காய்
 சமர்ப்பணம்
 ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! சாந்தி!!!

குடும்பத்தினர்

திருமதி. தனலட்சுமி வேதாரணியம்

மலர்வு

22

உதீர்வு

11

12

02

1941

2014

தத் வெண்பா

ஆண்டு விஜயமதில் அம்மாசித் துவாநசியில்
பூண்ட பணிமுடித்து போயினார் - சேவண்டியார்
வாழ வழிகாட்டி வாழ்ந்ததன ஸ்குமியும்
கவரவரின் தாளகடந்த நாள்

உ-
தோத்திரப்பாக்கள்

விநாயகர் துதி

பிடியத னுருவுமை கொளமிடு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடு மவரிடர்
கடிகன பதிவர வருளினன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை யிறையே.

தேவாரம்

மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம் வைகலும்
எண்ணில் நல்லதிக்கி யாதுமோர் குறைவிலைக்
கண்ணில் நல்ல-தூறும் கழமல வளநகர்
பெண்ணல் நல்லாளொடும் பெருந்தகை இருந்ததே

திருவாசகம்

பால்நினைந் தாட்டும் தாயினும் சாலப்
பரிந்துநீ பாவியே னுடைய
ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
உலப்பிலா ஆனந்த மாய
தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறம் திரிந்த
செல்வமே சிவபெருமானே
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழந் தருளுவ தினியே.

திருவிசைப்பா

ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா ஒன்றே
உணர்வுகுழி கடந்தோர் உணர்வே
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே
சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே
அளிவளர் உள்ளத்து ஆனந்தக் கனியை
அம்பலம் ஆடரங் காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே.

திருப்பல்லாண்டு

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி யமுதிடப்
பாற்கட லீந்த பிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லை தன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற தில்லைச்
சிற்றம் பலமே யிடமாகப்
பாலித்து நடட்டம் பயிலவல் லானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

வானுலகம் மண்ணுலகம் வாழமறை வாழப்
பான்மைதரு செய்யதமிழ் பார்மிசை விளங்க
ஞானமத வைந்துகர மூன்றுவிழி நால்வாய்
ஆனைமுக னைப்பரவி யஞ்சலிசெய் கிற்பாம்.

திருப்புகழ்

உடம்பர்தருத் தேனுமணிக் கசிவாகி
ஒண்டகடலிற் தேனமுதத் துணர்வூறி
இன்பரசத் தேன்பருகிப் பலகாவும்
என்றனுயிர்க் காதரவற் றருள்வாயே
தம்பிதனக் காகவனத் தணைவோனே
தந்தைவலத் தாலருள்கைக் கனியோனே
அன்பர்தமக் கானநிலைப் பொருளோனே
ஐங்குகரத் தானைமுகப் பெருமானே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ்சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசசெய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை யறங்குளோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்னைகொள் சைவநீதி விளங்குத உலகமெல்லாம்!

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமதி வேதாரணியம் தனலட்சுமி அவர்களின் வாழ்வியற் சரிதம்

ஈழவள நாட்டின் சிகரம் என விளங்குவது யாழ்ப்பாணம். இதன் வடபால் கற்றோரும், செல்வந்தரும் மிகுந்து, வளங்கள் யாவும் நிறையப் பெற்று, காணுமிடமெங்கும் ஆலயங்கள் நிறைந்து விளங்குவது அச்சுவேலி. இப்பதியில் இறைபக்தியும், புகழோடும் வாழ்ந்த சின்னத்தம்பியும் பார்யார் மனோன்மணியும் செய்த தவப்பயனாக 22.12.1941 ஆம் ஆண்டு தனலட்சுமி அவர்கள் இவ்வுலகில் அவதரித்தார்.

சகோதரர்களாக கணேசமூர்த்தி, நடேசமூர்த்தி, சீவமூர்த்தி ஆகியோரையும் சகோதரிகளாக இராசலட்சுமி, வரலட்சுமி ஆகியோரையும் பெற்று மகிழ்ச்சியாக வாழ்ந்தார். எனினும் தமது ஒன்பதாவது வயதில் தந்தையாரை இழந்து தவித்தாலும் சகோதரர்களின் அரவணைப்பில் இனிதே வாழ்ந்து வந்தார். தமது சகோதரர்கள் மீது அளவற்ற அன்பும் பாசமும் கொண்டிருந்தார்.

இவர் தமது கல்வியை தமது சொந்த ஊரிலுள்ள யா/அச்சுவேலி சரஸ்வதி வித்தியாசாலையில் கற்றார். சிறு வயதிலிருந்தே பொறுமையும் சிறந்த பண்புகளும் வாய்க்கப் பெற்ற இவர் தமது இளமைப்பருவத்தை அடைந்தார்.

இவ்வேளையில் இவரது சகோதரர்கள் இவருக்கு திருமணம் செய்து வைக்க எண்ணினர். அவ்வூரில் வாழ்ந்த செல்வத்தில் சிறந்த நாகலிங்கம் செல்லம் தம்பதியினரின் புத்திரனாகிய வேதாரணியம் அவர்களை 1958 ஆம் ஆண்டு பெரியோர்கள் முன்னிலையில் மணம்செய்து வைத்தனர்.

“பெறாமவற்றுள் யாமறிந்ததில்லை அறிவறிந்த
மக்கட் பேறல்ல யிறு.”

என்ற வள்ளுவர் வாக்குக்கேற்ப சீவகுமார், கலாவதி, மாலதி, ஜெயகுமார், ரேவதி, தனேஷ்குமார் ஆகிய பிள்ளைச் செல்வங்களைப் பெற்று அகமகிழ வாழ்ந்து வந்தார். தமது செல்வங்கள் அனைவருக்கும் உரிய கல்வி கலைகளை ஊட்டி வளர்த்தார். உரிய பருவம் வந்ததும் தமது பிள்ளைகளுக்கு திருமணம் என்ற சிறப்பினை நடத்தி மகிழ்ந்தார்.

மூத்த மகனான சீவகுமார் கோப்பாயை சேர்ந்த ராஜினியை கரம் பிடித்து டிணேஷா, அபிலாஷ், அபிஷேக் ஆகிய பிள்ளைகளுடன் அவுஸ்திரேலியாவில் இனிதே வாழ்வதை கண்டு மகிழ்ச்சியுற்றார்.

இரண்டாவது மகனான கலாவதி சண்டிலிப்பாயை சேர்ந்த சீவகுருநாதன் அவர்களை திருமணம் செய்து பால்ராஜ் (பானு மோட்டோர்ஸ்), பானுஜா (சுவாமி விபுலானந்தர் அழகியற் கற்கைகள் நிறுவகம்), துஷாரதன் ஆகிய பிள்ளைகளுடன் மகிழ்ச்சியாக வாழ்வதைக்கண்டு இன்புற்றார். எனினும் கடந்த வருடம் எதிர்பாராத நோயினால் மருமகன் பிரிந்ததையிட்டு பெருந்துயர் கொண்டார்.

மகளாகிய மாலதி அச்சுவேலியைச் சேர்ந்த மனோகரானந்தம் அவர்களை மணம் முடித்து இந்துகா, தனுஷ்கா ஆகிய பிள்ளைகளுடன் சுவீஸ்லாந்தில் இனிதே வாழ வகை செய்தார்.

மகன் ஜெயகுமார் ஆவரங்காலைச் சேர்ந்த விஜிதமாலா அவர்களை திருமணம் செய்து ஆருத்ரா, ஆருஷன், அலெக்ஷன் ஆகிய செல்வங்களைப் பெற்று சுவீஸ்லாந்தில் சிறந்து வீளங்குவதைக் கண்டு மகிழ்ச்சியுற்றார்.

மகள் ரேவதி மானிப்பாயைச் சேர்ந்த இராதாகிருஷ்ணன் அவர்களின் கரம்பற்றி சானுகா, லக்ஷிகா எனும் பிள்ளைகளுடன் கனடாவில் இனிதே வாழ வகை செய்தார்.

கடைசி மகன் தனேஷ்குமார் வலயக் கல்விப் பணிமனையில் தொழில் வழிகாட்டல் அதிகாரி எனும் பதவியில் இருப்பதை யிட்டும், மருமகள் ரஜிதா ஆசிரியையாக பணியாற்றுவதையிட்டும் பெருமகிழ் வடைந்தார். பேரப்பிள்ளைகள் ஆருத்திரன், ஆரமுதன் ஆகியோருடன் மாலை வேளைகளில் மகிழ்ச்சியாக இருப்பதில் நிறைவடைந்தார்.

தமது குலதெய்வமாகிய அச்சவேலி ஞானவைரவர் ஆலயம் புனரமைப்புச் செய்யப்பட்ட போது அதற்காக தமது சொந்தக் காணியை அன்பளிப்பாக வழங்கியதோடு அதன் பணிகளிலும் முன்னின்று ஈடுபட்டார். தாமும் ஒரு வீழா உபயகாரராக விளங்கி இரண்டாவது நாள் வீழாவை திறம்பட செய்து முடித்தார்.

இவ்வாறாக குறையாதுமின்றி வாழ்ந்த இவர் 11.02.2014 அன்று நள்ளிரவு தமக்கு உடல்நலம் குறைவாக இருக்கிறது என்று தனது மகனை தொலைபேசியில் அழைத்து அவர்களுடன் வைத்தியசாலைக்குச் சென்று அங்கு எம் எல்லோரையும் பிரிந்து சென்றுவிட்டார்.

ஏங்க்உயிர் வாடுறதே!.....

பக்கத்தில் நீயிருந்து பணிவிடைகள் செய்தின்று
பார்க்காமல் போனாயே பாவமென்ன செய்தனப்பா?
ஆக்கும் உணவறிவாய் அந்நேரம் நீயறிவாய்
அடிவயிறு நோகிறதே ஆரிடம்நான் சொல்லியழ்?

உன்னைக் கதியென்றேன் உற்றதுணை என்றிருந்தேன்
எண்ணம் செயலெல்லாம் ஏற்றபடி நீநடந்தாய்!
உன்னைப் போலஇனி எப்பிறப்பில் யார்வருவார்?
என்னைப் பிரிந்துசெல்ல ஏங்கிஉயிர் வாடுறதே.

வெளிமீது நான்திரிய வெய்யில் எறிக்குதென்பாய்
வேலையதில் முழுகிவிட வேளைக்கு நோய்என்பாய்
களிசெய்து என்னைக் களிப்பூட்டி இன்று
கண்மூடித் தூங்கிறியே! காலமெலாம் என்செய்வேன்?

- கணவர் -

பரிதவிப்பு

பதியை தான் பிரிந்து பரிதவித்து நின்ற வேளை
கதியே நீயென்று கை கொடுத்து நின்ற தாயே!
விதியே என்றெண்ணி விளித்துக் கொண்ட வேளையிலே
சதி செய்த காலனவன் வஞ்சனையை என்ன சொல்ல...
மேதினியில் உம் பிரிவு ஆறாத சோகம் அம்மா
நாதியற்ற நம் நிலையை யாரிடம் நாம் சொல்லியழ்?

- மகள் - கண -

காற்றிலே விடுத்த ஓலை

இறுதியிலோர் ஆசை.....

அன்புள்ள அம்மாவுக்கு!

அன்றெங்கள் வீதியெலாம் அயலார் கூடி

ஐயோ!ஈ தென்னவென அழுது நின்றே
நன்றோடிக் காலனவன் செய்த தென்றார்
நல்லவர்கள் வாழ்வதில்லை என்றே சொன்னார்.

ஆன்றோர்கள் என்போர் அதிகாரி தாமென்றோர்
ஆசிரியர் என்றோர் அதிபர்கள் நாமென்றோர்
வான்பெய்த நீராய் வந்தோர்கள் ஆனார்
வீதிவழி நின்று வெம்மீஅழ லானார்.

அம்மாநீ என்றார் அன்ரிநீர் என்றார்
அப்பம்மா என்றார் ஐயோ! மாமியென்றார்
அம்மம்மா என்றார் அக்கா தங்கை என்றார்
இன்றுவிடை தந்துவிட வந்தோ மென்றார்.

ஏதென்று கூறுதற்கு யாருமில்லை ஆதலினால்
ஏங்கித் தவிப்போரில் எட்டிநின்று நோக்கியதை
ஈதென்று யான்சொல்லேன் இடிவிழ்ந்து போனேன்
இவ்வுலகு இன்றோடு இருளான தென்பேன்.

தேற்றுவார் இல்லையெனை நேற்றைக்குக் கூட
தேத்தண்ணி தந்துகளை தேற்றியதை எண்ணி
ஆற்றும் துயரிலையே அன்னமிட்ட உந்தனையே
ஆற்றங் கரையிலேர் அக்கினியில் மூட்டுவனோ?

அம்மாநீ போனிடும் ஆய்ந்தோர் எல்லாம்
அதுநீசெய் புண்ணியமே என்றே சொன்னார்
இம்மாதிரியார்க்கும் கிடையா தென்றார்
இதுநல்ல சாவென்றே இயம்பு கின்றார்.

ஆட்காட்டி கத்தியதும் ஆந்தை அலறியதும்
அண்டங் காக்கையது அங்குமிங்கும் கத்தியுனை
ஆட்கொள்ள வந்ததென்னு ஆரும் அறியலையே
அந்தரத்தில் உன்னைவிட்ட பிள்ளைமனம் ஆறலையே.

ஆக்கும் உணவெடுத்து அதிலேயோர் மீதிவைத்து
அன்றாடம் காத்திருந்தாய் ஆறமனம் இல்லையம்மா
காக்கும் கடவுளென கடைசிவரை நம்பினையே
கடைசிவீழா காணமுன்னே கண்மூடிப் போனாயே.

கொள்ளிக்குடம் சுமந்து கோடியுடை தானுடுத்தி
கள்ளிக் காட்டுவழி கால்குக்க நான்நடந்து
தள்ளியுனைப் போட்டு தழல்மூட்டி நானின்று
தாயில்லாப் பிள்ளையெனத் தனியாகிப் போவேனோ.

துள்ளித் திரீந்தஎனை தூங்கவைக்கப் பாடியதும்
தள்ளுவண்டி ஓட்டியதும் தலைசீவிப் பொட்டிட்டு
பள்ளிக் கனுப்பியெனை பட்டங்கள் சேர்த்தஉனை
பாடையிலே கட்டுதற்கு பாவமென்ன செய்தனம்மா

கும்பாபி ஷேகம்எங்கள் குலதெய்வம் என்றெல்லாம்
கும்பிட்ட தெய்வமது குறைசெய்து போயினதே
அம்மாநீ இன்னொருநாள் சங்காபி ஷேகம்என்றாய்
அந்நாளில் உந்தனுக்கே அபிஷேகம் செய்தனம்மா.

நோயுற்ற போதிலே என்னநினைத்தாயோ
நொடியில்ஒரு சாவுவரும் என்று அறிந்தாயோ
பாயில்ஒரு நாள்கிடந்தால் பாரமெனத் தானறிந்து
பாதிவழிப் போனாயே நாதியற்றுப் போனேனே.

தாயேநான் துயருற்ற போதில் எல்லாம்
தலைசாய்த்து குறையாவும் கேட்டாய் இன்று
வாய்புலம்பு கின்றதுயர் கேட்டாயில்லை
வரைகின்றேன் மடலொன்று உன்னை எண்ணி.

உற்றதுயர் எல்லாம் உனக்கெழுதி நெஞ்சம்
உருகி"அம் மா"என முகவரியை இட்டு
பெற்றமனம் பித்தென்று பிற்குறிப்பும் இட்டு
பின்னேஉன் பிள்ளைஎன ஒப்பத்தை வைத்தே

கண்ணீரில் யான்செய்த கடிதத்தை இன்று
காற்றேயார் கண்ணினிலும் காட்டாது சென்று
விண்ணோர்கள் வாழ்கின்ற வீதிவழிச் சென்று
வீம்முகின்ற பிள்ளைஇதை சேர்த்ததெனச் சொல்லு.

இறுதியிலோர் ஆசைஎனக் உள்ளதெனச் சொல்லு
இன்னுமொரு பிறப்பிங்கு உள்ளதெனில் நியோர்
உறுதிதர வேண்டும்"என் அம்மா"என் றாக
உன்மடியில் நானிருந்து உறவாட வேண்டும்.

**ஒப்படிக்கு
உங்கள் அன்புமகள்
தனேஷ்**

அருகதையை இழந்தோமே!.....

அந்தப் பொழுதினிலே அம்மாவைக் “கோல்” எடுத்து
ஆசைக் கதைகேட்ட அந்தமனம் ஏங்கிறதே!
உந்தன் மடியிருத்தி ஊட்டிவிட்ட உணவெல்லாம்
இந்தப் பிறப்பினிலே எங்களுக்கு இல்லையம்மா!

எண்ணமெல்லாம் உன்னை ஏங்கிமனம் வாட்டுதம்மா
உன்னைவிட்டு வந்ததுதான் வேறுகுறை வைக்கலயே!
உண்ண முடியலையே உறங்கவிழி மூடலையே!
அம்மாஎன் றழைக்கின்ற அருகதையை இழந்தோமே!

- பிள்ளைகள்

சிவா, மானா, ஜெயா, ஜேனா -

நாவரண்டு போயினதே...

மாமீஉன் பேர்சொன்னால் மற்றோரின் கண்படுமே!
மருமக்க ளாகவன்றி மக்களெனக் கொண்டேரே!
நாமீன்று வாழ்வதற்கு நல்லதுணை தந்தின்று
நட்டாற்றில் வீட்டேரே! நாவரண்டு போயினதே!...

சீறச் சினப்பில்லா சிரிப்பென்றும் உந்தனுக்கு
சாற்றும் பேச்சினிலே சாந்தமுற எல்லோரும்
ஆறக் கதைசொல்வாய் ஆர்வருவார் எங்களுக்கு?
அம்மா உன்பிரிவு ஆறலையே எம்மனசு!

-மருமக்கள்- ராஜினி, மனீனா, மானா, ராதா, ரஜி-

இதயக் குமுறல்

அப்பாவை தான் இழந்து ஆண்டொன்று ஆகுமுன்னே
 அப்பாவியாக விட்டு அம்மம்மா போனதெங்கே?
 ஆதரவய் மொழி பேசி அரவணைத்த கைகளின்றி
 ஆறுதல் தேடி இனி யார் நிழலில் போய் ஒதுங்க?
 ஆயிரமாய் கதை சொல்லும் அம்மம்மா உம் நினைவு
 ஆண்டு பல ஆனாலும் ஆறிடுமோ எம் நெஞ்சம்?

பேரப்பிள்ளைகள்

- தேனு, பானு, துஷன் -

தவறேதும் செய்யலையே!.....

அள்ளி அணைத்துஎமை ஆசைமுத்தம் தந்தாயே
 ஆசைப் பண்டமெலாம் ஆக்கித் தருவாயே
 துள்ளி மடிமேலே தூங்கமனம் கொள்கிறதே
 தள்ளிஎமைப் போவதற்கு தவறேதும் செய்யலையே

பேரக் குழந்தைகளை பேசுஅறி யீரே
 பெரியோர் கதைகூறிப் பெருமை சொல்வாயே.
 ஆரத் தழுவியதும் ஆராரோ பாடியதும்
 ஆருக்குச் சொல்லியழ். ஆறமனம் தானிலையே.

பேரப்பிள்ளைகள்

டினேஷா, அபிராஷ், அபிரேஷ் (அவுஸ்நிரேனியா)

இந்நுகா, நனுஷ்கா (சுவிஸ்)

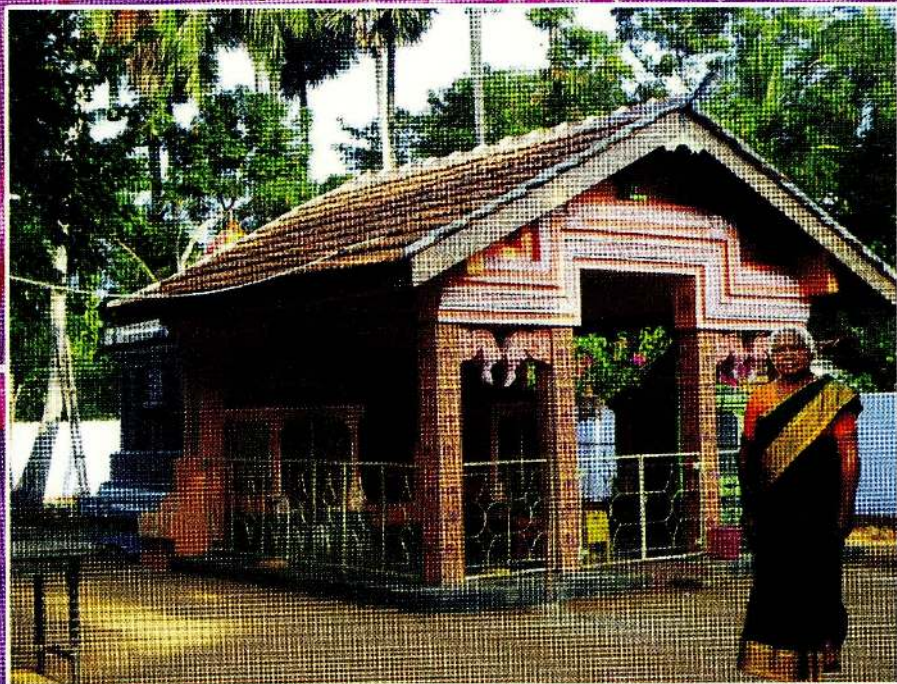
ஆருத்ரா, ஆருஷன், அலெக்ஷன் (சுவிஸ்)

ஆருத்திரன், ஆரமுதன் (இலங்கை)

கும்பாபிஷேகத்தில் கும்பிட கையினராய் ...

குலதெய்வம் முன்னால் எம் குலவிளக்கு ...

மாறாத மனம்

காற்றும் பெரிதாய் வீசவில்லை
கனமழை கூடப் பெய்யவில்லை
கள்ளங் கபடமில்லாப் பிள்ளைபோல
கட்டிலில் நான் கிடந்து தூங்கும் வேளை
காரிருள் சூழ்ந்த நடுநிசி நேரம்
கதறியடித்தது என் கைத்தொலைபேசி
என்ன ஏது என்று நான் சிந்திக்கும் முன்னே
அறைந்தது என் காதில் ஆறாச் செய்தியினை
மாமி போய் விட்டாவாம்! மாமி போய் விட்டாவாம்!
இதென்ன கொடுமையப்பா அப்ப
சாமியெல்லாம் பொய்யா? மெய்யா?
இப்பதானே கதைச்சனங்கள். இப்பதானே பார்த்தனங்கள்
அவ்வளவு சீக்கிரமாய் என்ன வந்தது இந்த
மகாலட்சுமிக்கு?

நொந்து போய்விட்டதாக சொன்னதும் இல்லை
நோய்வாய்ப்பட்டும் இருந்ததும் இல்லை
அன்று நான் கண்ட பின்னேரம் வரை
அந்த மாதிரியல்லவா இருந்தீர்கள் மாமி!
கடவுளே இது உந்தன் வேலை தானா?
குடமுழுக்குக் கண்ட குளிரச்சியிலே எம்
குலமாதனை ஆட்கொண்டாயோ?
மாமாவின் திருமதி மங்கயருலகிற்கொரு வெகுமதி
என்றும் இவரமனம் தண்மதி. என்றும் இவர்க்கில்லை
அரைமதி

இனியும் மாமி எமக்குறவாய் வரும்படி
காக்கும் கணபதியே இவரமீது ஒரு கண்பதி.

மருமக்கள்

திரீமலாதேவி, ரவீந்திரன், சதந்தலா,
விமலா, மனோகாசன், ஈஸ்வரன், சீசகரன்.

மரணத்தின் தத்துவம்

மரணத்தைப் பற்றி பெரும்பாலானோர் தப்பான அபிப்பிராயத்தை கொண்டுள்ளனர் ஒருவர் இறந்து விட்டால். அவரை இழந்து விட்டதாகக் கருதி அலறுகின்றனர்.

அறியாமையால் ஏற்பட்ட கருத்து இது. இழத்தல் என்பது நாம் ஒருவகையேனும் அப்பொருளைத் திரும்பப் பெறாத விதமாகும். காண முடியாதவாறு பறிகொடுத்துவிட்டோம் என்றும் கருத்துடையது. ஆனால், மரணமோ அப்படியானது அல்ல. மரணத்தில் மறைவது பஞ்சபூதங்களால் ஆன உடலமேயாகும். அதனுள் குடியிருக்கும் ஆன்மா அழிவதில்லை. இதற்கு தோற்றம் அழிவு கிடையாது.

நாம் செய்த வினைக்கேற்ற இந்தப் பூதவுடல் வினை முடிந்ததும் விழுந்து விடுகின்றது. எஞ்சிய வினைக்குத் தக்கபடி ஓர் புதிய உடலைச் சீவன் எடுத்துக் கொள்கிறது. இதை ஒருவர் சட்டை மாற்றுவது போலாகும். நாம் புதிய உடையை அணியும் போது எப்படி மகிழ்ச்சியடைகிறோமோ அதுபோல சீவன் புதிய உடலை எடுக்கும் போது மகிழ்ச்சியடைகிறது.

நாம் அழுது புலம்புவதால் அதன் முன்னேற்றம் தடைப்படுவதுடன் நமது துயரத்திலும் பங்கெடுக்கும்படி சீவனைக் கீழே இழுக்கிறோம். நம்மில் பலர் இதை அறிவதில்லை.

நாம் அறியாமைக்குக் காரணமாக இருப்பது நமது அன்புக்குரிய உள்ளிருக்கும் ஆன்மாவை நேசியாது அதன் மண்ணாலாகிய சட்டைபோன்ற உடலில் பாசம், நேசம், பற்று வைப்பதாகும். உண்மையில் அறியாப் பொருளான ஆன்மாவை நேசிப்போமாயின் நாம் அதனோடு எக்காலத்தும் தொடர்பு வைத்து இன்புற்றிருக்கலாம். நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு செய்கையும் நம்மைவிட்டுப் பிரிந்திருக்கும் ஆன்மாவின் சாந்திக்காகவேயாகும்.

அதன் சாந்தியைக் கெடுக்கும் எண்ணமோ செயலோ எதுவும் தவிர்க்கப்படல் வேண்டும். எனவே இறந்தவருக்கு நாம் செய்யவேண்டிய கடமை இதுவேயாகும்.

அப்பாவே - அம்மாவே - மனைவியே - சகோதர சகோதரியே - மகளே - மகனே - மருமகளே - மருமகனே - மச்சானே - அக்காவே - அரிய சிநேக சிநேகிதியே - அயலார்களே நீங்கள் உங்கள் யாக்கையை உதறிச் சென்றீர்கள் - அன்பு மிகுந்திருந்தீர்கள் - ஆதரவு காட்டினீர்கள் - எங்களுக்கு இன்பம் தந்தீர்கள். எவர்க்கும் இனியவராய் இருந்தீர்கள். உங்கள் நற்குணம் எங்கள் உயிர் காக்குக ! உள்ளமட்டும் கள்ளமின்றி உங்களைப்போல் முடிந்ததும் ஆண்டவன் எங்களையும் ஆட்கொள்ளட்டும். கனவு நாடகம் போன்றது. இப் புவி வாழ்வில் போவதும், வருவதும், கூட்டுவதும், பிரிதலும், பழையன கழிந்து புதியன புகுதலும் இயற்கையின் சட்டம். இதை விலக்க ஒருவராலும் முடியாது. இது இறைவன் அருள் ஆணை. அவனே எல்லாருக்கும் அருளட்டும். அமைதி நிலவட்டும்.

ஓம் சாந்தி ! ஓம் சாந்தி !! ஓம் சாந்தி !!!

மௌனம் 5 நிமிஷம்.

இன்பமே சூழ்க ! எல்லோரும் வாழ்க !!

சுபமஸ்து.

விழாமல் வாழ்ந்தான் என்பது பெருமையன்று
விழுந்தபோதெல்லாம் எழுந்தான் என்பதே பெருமை.

வெற்றி என்பது பெற்றுக் கொள்வதற்கு
தோல்வி என்பது கற்றுக்கொள்வதற்கு.

சில சமயங்களில் புத்தி வெற்றி பெறுகின்றது
பல சமயங்களில் வெற்றியே புத்தியாகிறது.

பட்டினத்தார் பாடல்கள்

ஐயிரண்டு திங்களா அங்கமெலாம் நொந்துபெற்றுப்
பையலென்ற போதே பரிந்தெடுத்துச் - செய்யவிரு
கைப்புறத்தி லேந்திக் கனகமுலை தந்தாளை
எப்பிறப்பிற் காண்பேன் இனி!

முந்தித் தவங்கிடந்து முந்நூறு நாட்சுமந்தே
அந்திபக லாச்சிவனை ஆதரித்துத் - தொந்தி
சரியச் சுமந்துபெற்ற தாயார் தமக்கோ
எரியத் தழல்முட்டு வேன்?

வட்டிலிலுந் தொட்டிலிலும் மார்மேலுந் தோள்மேலுங்
கட்டிலிலும் வைத்தென்னைக் காதலித்து - முட்டச்
சிறகிலிட்டுக் காப்பாற்றிச் சீராட்டுந் தாய்க்கோ
விறகிலிட்டுத் தீமுட்டு வேன்?

நொந்து சுமந்துபெற்று நோவாமல் ஏந்திமுலை
தந்து வளர்ந்தெடுத்துத் தாழாமே - அந்திபகல்
கையிலே கொண்டென்னைக் காப்பாற்றுந் தாய்தனக்கோ
மெய்யிலே தீமுட்டு வேன்?

அரிசியோ நானிடுவேன் ஆத்தாள் தனக்கு
வரிசையிட்டுப் பார்த்து மகிழாமல் - உருசியுள்ள
தேனே! அமிர்தமே! செல்வத் திரவியபூ
மானே! எனவழைத்த வாய்க்கு?

அள்ளி யிடுவ தரிசியோ தாய்தலைமேற்
கொள்ளிதனை வைப்பேனோ கூசாமல் - மெள்ள
முகமேல் முகம்வைத்து முத்தாடி என்ன
மகனே! ஏன வழைத்த வாய்க்கு?

முன்னை யிட்டதீ முப்பு ரத்திலே:
பின்னை யிட்டதீ தென்னி லங்கையில்:
அன்னை யிட்டதீ அடிவயிற்றிலே:
யானும் இட்டதீ மூள்க மூள்கவே!

வேகுதே தீயதனில் வெந்து பொடிசாம்பல்
ஆகுதே பாவியேன் ஐயகோ!-மாகக்
குருவி பறவாமற் கோதாட்டி யென்னைக்
கருதி வளர்த்தெடுத்த கை!

வெந்தாளோ சோணகிரி வித்தகா! நின்றபதத்தில்
வந்தாளோ என்னை மறந்தாளோ சந்ததமும்
உன்னையே நோக்கி உகந்து வரங்கிடந்தென்
றன்னையே யின்றெடுத்த தாய்?

வீற்றிருந்தாள் அன்னை: வீதி தனிலிருந்தாள்:
நேற்றிருந்தாள்: இன்றுவெந்து நீறானாள்:- பாற்றெளிக்க
எல்லீரும் வாருங்கள் ஏதேன் நிரங்காமல்:
எல்லாஞ் சிவமயமே யாம்.

கனவின் பலன்

சூரிய சந்திரர், மலை, கடல், ஆறு, நீர்நிலைந்த வாவி குளம், பூஞ்சோலை, தேவாலயம், அரண்மனை, தேவர், அரசர், குரு, பிராமணர், தந்தை, தாய், பிள்ளை, சுற்றத்தார், நண்பர், நல்லோர், வெள்ளையாடை, வெண்பூமலை அணிந்த ஆண் பெண்கள், வேசி, பட்டத்து யானை, குதிரை, தேர், வான் முதலிய ஆயுதம், ஆபரணங்கள், புத்தகம், நிறைஞ்சும், சாமரை, வெண்குடை, கொடி, விளக்கு, சங்கு, மிதியடி, வெள்ளை நிறமுடைய எருது, பசு, மாள், அன்னம், மயில், கோழி, அன்றில், கொக்கு, அழகிய பறவைகள், வெண்பாம்பு, தேள், மீன், இறைச்சி, இரத்தம், மலம், கள், சோறு, தயிர், வெண்ணெய், பால், நெல், உப்பு, மஞ்சள், கரும்பின்கட்டி, தேங்காய், எலமிச்சம்பழம், தாம்பூலவரிக்கம், மாம்பழம், இனிய கனிகளையுடைய மரம், தாமரைப்பு, நீலோற்பலம் ஆகிய இவைகளைக் கனவின் காணில் செல்வம், வாழ்வு, சுகம் உண்டாம்.

சூரிய சந்திரர் நகைத்திரங்கள் மாறுபடச் செல்வதல், நீர்வற்றிய கடல் ஆறு வாவி குளம் கின்று முதலியன, இராகுத்தி, பிசாசு, பூதம், கரியவஸ்திரமுடுத்த கரிய ஆண் பெண்கள், அமங்கலி, கொலைஞர், சண்டாளர், பதிநா, இற்தொழிலோர், நிருவானி, காவிலஸ்திரதாரி, மொட்டந்தலையர், மயிர்விரித்தவர், யானை, புலி, கரடி, நரி, குரங்கு, பன்றி, முதலை, ஓட்டகம், எருமை, கழுதை, முயல், பூனை, கரியபசு, எருது, குதிரை, பாம்பு, காகம், கருகு, பருந்து, திணை, சாமை, குரக்கன், கொள்ளு, வரகு, கடுகு, மிளகு, உன்னி, துவரை, எள்ளெனைய, பலாப்பழம், சசை, பாகல், பூசினி இவற்றின் காய்கள், கம்பளம், இரும்புத்துண்டம், உடற்குறை, அங்கப்பங்கம், மயிர்களைதல், பல்விழுதல், மரம் முறிந்து விழுதல், கரியவஸ்திரம், கரும்புமாலை அணிதல், தேகத்தில் நெய் எண்ணெய் பூசுதல், மிருகங்களாற் கடிக்கப்படுதல், குழியில் விழுந்தும் வழிபறியாதும் தியங்குதல், எழுதிய ஓலையை ஏற்றல், சிற்றணிடி புசித்தல், மலைதாரை, தன் ஆபரணங்களைப் பிறர் அபகரித்தல், தூரதேசம் போனவர் பருந்து நனைத்திருந்தல், லிவாகம் நனைபெறுதல், தெற்கே கொண்டு செல்லப்படுதல் ஆகிய இவைகளைக் கனவின் காணிற் வறுமை, துன்பம், நோய், மரணமாம் உண்டாம்.

வைரமுத்து கவிதைகள்

முதன் முதலாய் அம்மாவுக்கு...

ஆயிரந்தான் கவிசொன்னேன்
அழகழகாப் பொய் சொன்னேன்
பெத்தவளே உன் பெருமை
ஓத்தவரி சொல்லலையே

காத்தெல்லாம் மகன் பாட்டு
காகிதத்தில் அவன் எழுத்து
ஊரெல்லாம் மகன் பேச்சு
உன் கீர்த்தி எழுதலையே

எழுதவோ படிக்கவோ
இயலாத தாய்பற்றி
எழுதி என்ன லாபமென்று
எழுதாமல் போனேனோ

பொன்னையா தேவன் பெத்த
பொன்னே குலமகளே
என்னைப் புறந்தள்ள
இடுப்புவலி பொறுத்தவளே.

வைரமுத்து பிறப்பாணு
வயித்திலநீ சுமந்ததில்லை
வயித்திலநீ சுமந்ததொண்ணு
வைரமுத்து ஆயிடிச்சு

கண்ணுகாது மூக்கோட
கறுப்பா ஒரு பிண்டம்
இடப்பக்கம் கிடக்கயில
என்னென்ன நினைச்சிருப்ப

கத்தி எடுப்பவனோ
களவாடப் பிறந்தவனோ
தரணி ஆள வந்திருக்கும்
தாசில்தார் இவன்தானோ?

இந்த விபரங்க
ஏதொண்ணும் தெரியாம
நெஞ்சுட்டி வளத்த உன்ன
நெனச்சா அழுகை வரும்

கதகதன்னு களிக்கிண்டி
களிக்குள்ள குழிவெட்டி
கருப்பட்டி நல்லெண்ண
கலந்து தருவாயே

தொண்டையில் அது இறங்கும்
சுகமான இளஞ்சூடு
மண்டையில் இன்னும்
மசமசண்ணு நிக் குதம்மா

கொத்தமல்லி வறுத்துவச்சு
குறுமிளகா ரெண்டு வைச்சு
சீரகமும் சிறுமிளகும்
சேர்த்துவச்சு நீர் தெளிச்சு

கும்மி அரைச்சு நீ
கொள கொளண்ணு வடிக்கயில
அம்மி மணக்கும்
அடுத்ததெரு மணமணக்கும்

தித்திக்கச் சமைச்சாலும்
திட்டிக்கிட்டே சமைச்சாலும்
கத்தரிக்காய் நெய் வடியும்
கருவாடு தேன் ஒழுகும்

கோழிக் குழம்பு மேல
குட்டி குட்டியாய் மிதக்கும்
தேங்காய்ச் சில்லுக்கு
தேகமெல்லாம் எச்சி ஊறும்

வறுமையில் நாம பட்ட
வலிதாங்க மாட்டாம
பேனா எடுத்தன்
பிரபஞ்சம் பிச்செறிஞ்சன்

பாசமுள்ள வேளையிலே
காசபணம் கூடலயே
காசவந்த வேளையிலே
பாசம் வந்து சேரலையே.

கல்யாணம் நான் செஞ்சு
கதியற்று நிக்கயில
பெத்த அப்பன் சென்னை வந்து
சொத்தெழுதி போனபின்னே

அஞ்சாறு வருஷம் என்
ஆசைமுகம் பாக்காம
பிள்ளைமனம் பித்தாச்சே
பெத்தமனம் கல்லாச்சே

படிப்பு படிச்சுக்கிட்டே
பணமனுப்பி வைச்ச மகன்
கைவிட மாட்டான்னு
கடைசியில நம்பலையே

பாசம் கண்ணீர்
பழையகதை எல்லாமே
வெறிச்சோடிப் போன
வேதாந்தம் ஆயிடிச்சு

வைகையில் ஊர்முழுக
வல்லூறும் சேர்ந்தமுக
கைப்பிடியா கூட்டிவந்து
கரைசேர்த்து விட்டவளே

எனக்கொண்ணு ஆனதுண்ணா
உனக்கு வேற பிள்ளையுண்டு
உனக்கொண்ணு ஆனதுண்ணா
எனக்கு வேற தாயிருக்கா

ழுதுரை

நன்றி ஓருவர்க்குச் செய்தக்கால் அந் நன்றி
என்று தருங்கொல்? என வேண்டா நின்று
தளரா வளர்தெங்கு தாள் உண்ட நீரைத்
தலையாலே தான் தருதலால்

நல்லார் ஓருவர்க்குச் செய்த உபகாரம்
கல்மேல் எழுத்துப்போல் காணுமே அல்லாத
ஈரமிலா நெஞ்சத்தார்க்கு ஈந்த உபகாரம்
நீர் மேல் எழுத்துக்கு நேர்.

இன்னா இளமை வறுமை வந்து எய்தியக்கால்
இன்னா அளவில் இனியவும் - இன்னாத
நாள் அல்லா நாள் பூத்த நன் மலரும் போலுமே
ஆள் இல்லா மங்கைக்கு அமுகு

அட்டாலும் பால் சுவையில் குன்றாது அளவளாய்
நாட்டாலும் நண்பு அல்லார் நண்பு -அல்லார்
கெட்டாலும் மேன்மக்கள் மேன்மக்களே சங்கு
கட்டாலும் வெண்மை தரும்

அடுத்து முயன்றாலும் ஆகும் நாள் அன்றி
எடுத்த கருமங்கள் ஆகா - தொடுத்த
உருவத்தால் நீண்ட உயர்மரங்கள் எல்லாம்
பருவத்தால் அன்றிப் பழா.

உற்ற இடத்தில் உயிர் வழங்கும் தன்மையோர்
பற்றலரைக் கண்டால் பணிவரோ? - கல்தூண்
பிளந்து இறுவது அல்லால் தான் பெற்ற செல்வம்
குலத்து அளவே ஆகும் குணம்

நல்லாரைக் காண்பதுவும் நன்றே நலம்மிக்க
நல்லார் சொல் கேட்பதுவும் நன்றே நல்லார்
குணங்கள் உரைப்பதுவும் நன்றே அவரோடு
இணங்கி இருப்பதுவும் நன்று

தீயாரைக் காண்பதுவும் தீதே திரு அற்ற
தீயார் சொல் கேட்பதுவும் தீதே - தீயார்
குணங்கள் உரைப்பதுவும் தீதே அவரோடு
இணங்கி இருப்பதுவும் தீது

நெல்லுக்கு இறைத்த நீர் வாய்க்கால் வழி ஓடி
புல்லுக்கும் ஆங்கே பொசியுமாம் - தொல்லுலகில்
நல்லார் ஒருவர் உளரேல் அவர் பொருட்டு
எல்லார்க்கும் பெய்யும் மழை.

பண்டு முளைப்பது அரிசியே ஆனாலும்
விண்டு உயிர்போனால் முளையாதாம் -கொண்டபேர்
ஆற்றல் உடையார்க்கும் ஆகாது அளவு இன்றி
ஏற்ற கருமம் செயல்

மடல் பெரிது தாழை, மகிழ் இனிது கந்தம்
உடல் சிறியர் என்றிருக்க வேண்டா கடல்பெரிது
மண்ணீரும் ஆகாது, அதன் அருகே சிற்றூறல்
உண்ணீரும் ஆகி வீடும்.

கவையாகிக் கொம்பாகிக் காட்டகத்தே நிற்கும்
அவையல்ல நல்ல மரங்கள் - சபை நடுவே
நீட்டு ஓலை வாசியா நின்றான் குறிப்பு அறிய
மாட்டாதவன் நன் மரம்.

கான மயில் ஆடக் கண்டிருந்த வான்கோழி
தானும் அதுவாகப் பாவித்து தானும் தன்
பொல்லாச் சிறகை விரித்து ஆடினால் போலுமே
கல்லாதான் கற்ற கவி

வேங்கை வரிப்புலிநோய் தீர்த்த விடகாரி
ஆங்கு அதனுக்கு ஆகாரம் ஆனால்போல்-பாங்கு அழியாப்
புல் அறிவாளனுக்குச் செய்த உபகாரம்
கல்லின் மேல் இட்ட கலம்.

அடக்கம் உடையார் அறிவிலர் என்று எண்ணிக்
கடக்கக் கருதவும் வேண்டா மடைத்தலையில்
ஒடுமீன் ஓட உறுமீன் வரும் அளவும்
வாடி இருக்குமாம் கொக்கு.

அற்ற குளத்தில் அறுநீர்ப் பறவைபோல்
உற்றுழித் தீர்வார் உறவு அல்லர் -அக்குளத்தில்
கொட்டியும் ஆம்பலும் நெய்தலும் போலவே
ஒட்டி உறவார் உறவு.

சீரியர் கெட்டாலும் சீரியரே, சீரியர் மற்று
அல்லாதார் கெட்டால் அங்கு என்னாகும் -சீரிய
பொன்னின் குடம் உடைந்தால் பொன்னாகும், என் ஆகும்
மண்ணின் குடம் உடைந்தக் கால்

ஆழ அமுக்கி முகக்கினும் ஆழ்கடல் நீர்
நாழி முகவாது நானாழி தோழி
நிதியும் கணவனும் நேர் படினும் தம்தம்
விதியின் பயனே பயன்

உடன் பிறந்தார் சுற்றத்தார் என்று இருக்க வேண்டா
உடன் பிறந்தே கொல்லும் வியாதி உடன் பிறவா
மாமலையில் உள்ள மருந்தே பிணி தீர்க்கும்
அம்மருந்து போல் வாரும் உண்டு.

இல்லாள் அகத்து இருக்க இல்லாதது ஒன்று இல்லை
இல்லாளும் இல்லாளே ஆமாயின் - இல்லாள்
வலி கிடந்த மாற்றம் உரைக்கு மேல் அவ்இல்
புலி கிடந்த தூறாய் விடும்.

எழுதியவாறே தான் இரங்கும் மட நெஞ்சே!
கருதியவாறு ஆமோ கருமம்? கருதிப் போய்க்
கற்பகத்தைச் சேர்ந்தோர்க்குக் காஞ்சிரங்காய் ஈந்ததேல்
முற்பவத்தில் செய்த வினை.

கற்பிளவோடு ஒப்பார் கயவர், கடும் சினத்துப்
பொற் பிளவோடு ஒப்பாரும் போல்வரே வில் பிடித்து
நீர் கிழிய எய்த விடு போல மாறுமே
சீர் ஒழுகு சான்றோர் சினம்.

நற்றாமரைக் கயத்தில் நல் அன்னம் சேர்ந்தார் போல்
கற்றாரைக் கற்றாரே காமுறுவர் -கற்பிலா
மூர்க்கரை மூர்க்கர் முகப்பார் முதுகாட்டில்
காக்கை உகக்கும் பிணம்

நஞ்சு உடைமை தான் அறிந்து நாகம் கரந்து உறையும்
அஞ்சாப் புறம் கிடக்கும் நீர்ப்பாம்பு நெஞ்சில்
கரவுடையார் தம்மைக் கரப்பார் கரவார்
கரவினா நெஞ்சத் தவர்.

மன்னனும் மாசுஅறக் கற்றோனும் சீர் தூக்கின்
மன்னனில் கற்றோன் சிறப்புடையான் -மன்னர்க்குத்
தன் தேசம் அல்லால் சிறப்பில்லை கற்றோர்க்குச்
சென்ற இடம் எல்லாம் சிறப்பு

கல்லாத மாந்தர்க்குக் கற்று உணர்ந்தார் சொல் கூற்றம்
அல்லாத மாந்தர்க்கு அறம் கூற்றம் - மெல்லிய
வாழைக்குத் தான் காய் கூற்றம் கூற்றமே
இல்லிற்கு இசைந்து ஒழுகாப் பெண்.

சந்தன மென் குறடு தான் தேய்ந்த காலத்தும்
கந்தம் குறை படாது, ஆதலால் -தம்தம்
தனம் சிறியர் ஆயினும் தார் வேந்தர் கேட்டால்
மனம் சிறியர் ஆவாரோ மற்று.

மருவு இனிய சுற்றமும் வான் பொருளும் நல்ல
உருவும் உயர் குலமும் எல்லாம் - திருமடந்தை
ஆம்போது அவளோடும் ஆகும், அவள் பிரிந்து
போம் போது அவளோடும் போம்.

சாந்தனையும் தீயனவே செய்திடினும் தாம் அவரை
ஆந்தனையும் காப்பார் அறிவுடையார் -மாந்தர்
குறைக்கும் தனையும் குளிர் நிழலைத் தந்து
மறைக்குமாம் கண்டீர் மரம்.

உங்களுக்கு மன அமைதி வேண்டுமா?

நல்லாரோக்கியமும், பொருளாதாரப் பாதுகாப்பும் மன
அமைதிக்கும் மிகவும் இன்றியமையாதவை என்பது எல்லோரும்
அறிந்ததே.

ஆனால், இவை இரண்டும் இருப்பினும், பலரும் தொடர்ந்து
மன அமைதியின்றி அல்லல்படுகின்றனர். நீங்கள் இந்த
வகையைச் சேர்ந்தவர்களா? ஆமாம் என்று நீங்கள் பதில்
சொன்னால் மேலும் இதைப் படியுங்கள். உங்களது தொல்லைகள்
பெரும்பாலும் நீங்களாகவே உண்டாக்கிக் கொண்டது என்பதால்,
அவை தவிர்க்கப்படக் கூடியவையே. எப்படி என்று நாம்
பார்ப்போம்.

நீங்கள் அடிக்கடி பிறர் விஷயங்களில் தலையிடுகிறீர்களா?
அவர்கள் தவறாகவே இருக்கலாம். ஆனால் அதை முன்னிட்டு
நீங்கள் அல்லல் உறுவானேன்? யாரையும், எதையும், குறை
சுறாதீர்கள்.

பிறருக்குத் தீர்ப்பளிக்கும் அதிகாரத்தை கடவுள்
உங்களுக்குக் கொடுக்கவில்லை. எல்லோரும் அவரவர்
விருப்பப்படியே நடக்கின்றனர். ஏனெனில் அவர்களுக்குள்ளே
இலங்கும் கடவுள் அவர்களை அப்படிச் செய்யத் தூண்டுகிறார்.
உங்கள் அமைதியைப் பாதுகாக்க நீங்கள் உங்கள் சொந்த
வேலையில் மட்டும் கவனம் செலுத்தினால் போதும் என்பது ஒரு
நல்ல விதியாகும்.

நன்றி நவிலல்

எங்கள் குடும்ப ஒளிவிளக்காய் திகழ்ந்து
எம்மைஎல்லாம் ஆறாத் தூயரில் ஆழ்த்தி விட்டு
இன்று அமரரீபம் ஆகிவிட்ட எங்கள் தாயார்

அவர்களின் இறுதிக் கிரியைகளில் பங்குபற்றியோருக்கும்
பல வழிகளிலும் உதவி புரிந்த அன்பும் பண்பும் நிறைந்த அனைத்து
இதயங்கட்கும், உள்நாட்டிலிருந்தும், வெளிநாட்டிலிருந்தும் தொலைபேசி
மூலம் அனுதாபம் தெரிவித்தோருக்கும், பத்திரிகை, கண்ணீர் அஞ்சலிகள்
மூலமும் அனுதாபம் தெரிவித்தோருக்கும், ஈமக்கிரியை, அந்தியேட்டி,
வீட்டுக்கிருத்திய நிகழ்வில் பங்கு பற்றியோருக்கும் இம்மலரை அச்சிட்டு

உதவிய சோதிடப்பிரகாச யந்திரசாலையினருக்கும்

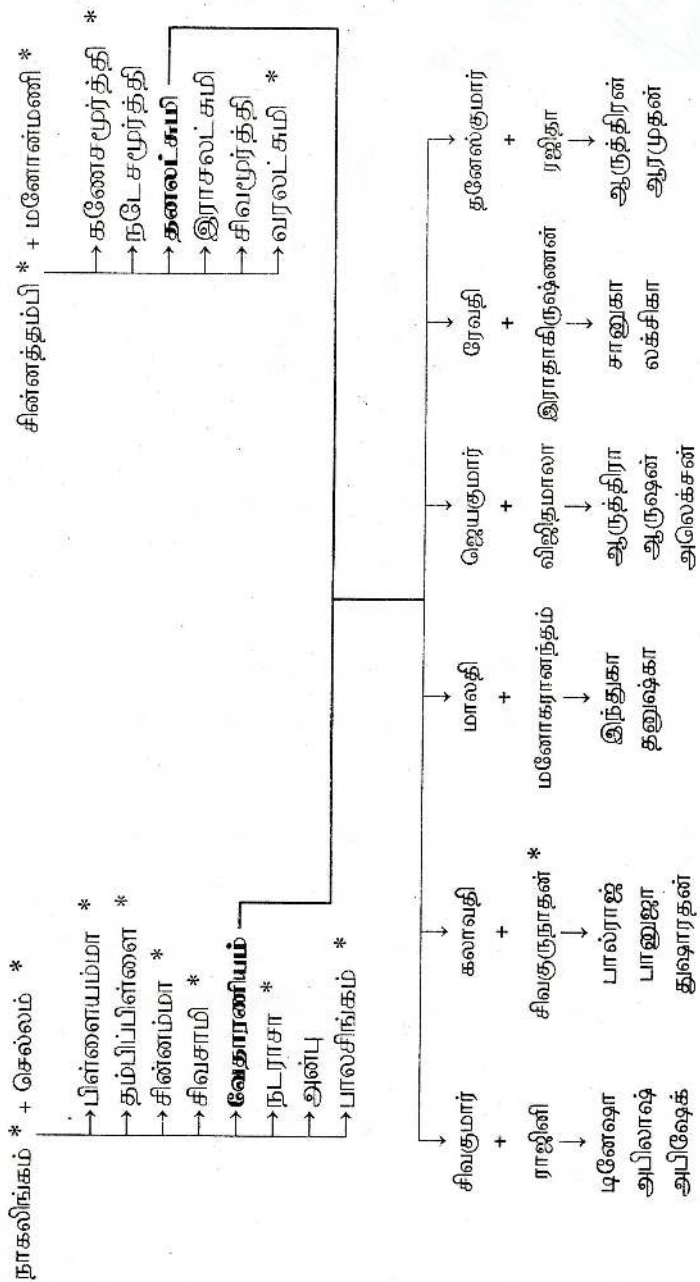
நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்

கொள்ளுகின்றோம்.

பழைய வீதி,
கோப்பாய் தெற்கு,
கோப்பாய்.

குடும்பத்தினர்

வம்ச விருட்சம்

(* அமரர்)

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ அது நன்றாகவே நடந்தது.
எது நடக்கிறதோ அது நன்றாகவே நடக்கிறது.

எது நடக்க இருக்கிறதோ

அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.

உன்னுடையது எதை கிழந்தாய்

எதற்காக நீ அழுகிறாய்,

எதை நீ கொண்டு வந்தாய்?

அதை நீ கிழப்பதற்கு

எதை நீ படைத்திருக்கிறாய்

அது வினாவதற்கு.

எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ

அது கிங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.

எதை கொடுத்தாயோ

அது கிங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.

எது கின்று உன்னுடையதோ

அது நானா மற்றொருவருடையதாகிறது.

மற்றொருநாள் அது வேறொருவருடையதாகும்.

இதுவே உலகநியதியும்,

எனது படைப்பின் சாராம்சமுமாகும்.

- பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் -

சோதிப்பிரகாச பதிநகலை, தொக்குவிலி.